

Punaisten kova kohtalo on ollut, etteivät ole saaneet hoitaa omaistensa hautoja, omaisten, jotka heille olivat rakkaita, kaikki kaikessa, mutta joita kohtaa voittaja tuntee väljähtymätöntä kiukkua, vaikka sanotaan: hauta kaiken sovittaa.

Niitä on näet Kaarle-herttuocita enemmänkin, jotka nykisibät kuollutta Flemingiä parrasta.

Lempäälässä
Yksi tällaisia kofan onnen hautoja on ollut Hakkilan tilan pellossa oleva "punikkihauta". Sinne haudatuilla ei kyllä tiedetä ~~mitään~~ omaisia, mutta paikkakunnan työväestö on yrittänyt aidata haudan ja muutenkin merkitän sen, mutta valkoiset voittajat eivät suvaitse omien sankariensa hautojen rinnalla muita sankarihautoja, vaan vaativat, että laihon pitää lainehtia siinä, kussa "punikin" luut maatuvat, ovat repineet aidat ja tasoittaneet kummun

Tuli kerran tämä "punikkihauta" puheeksi eräässä seurassa, jossa sattui olemaan entisiä kapinallisia. Kun moittivassa sävyssä puhuin tuon haudan häpäisemisistä, nautoi muuan kuulijosta makeasti ja kehoitti toisiakin nauramaan. Minua ei raakuus koskaan ole naurattanut ja kimmastuneena ~~nauroin~~ kehoitin ~~naurajaa~~ järkiintymään, mutta tämäpä ei tahtonut päästä naurunsa herraksi.

- Vai "Punikkihauta", sai hän naurunsa lomassa sanotuksi. Aaseja ne punaiset ovat olleet, jotka sitä hautaa omanasa ovat hoitaneet ja yhtä suuria aaseja ne valkoiset, jotka sitä hautaa häpäisevät, sillä kyllä ne kaksi miestä, jotka siihen peltoon upotettiin, olivat niin valkoisia kuin konsaan valkoiset ovat. Olin nähkin niissä joukoissa, jotka Lempäälästä käsin yrittivät Tampereen avuksi. Me koetimme ponnistaa, mutta aina oli valkoisten rintama vankkana edessä. Huomasimme, että meidän oli perädyttävä. Olimme jo peräytymispuuhissa, kun luoksemme saapui kaksi valkoisten lähettiä neuvottelemaan sotatoimien lopettamisesta, koska Tampere oli jo vallattu eikä punaisten sinne yrittämisellä olisi mitään merkitystä. En tiedä epäilivätkö meidän päälliköt miehiä valehtelijoiksi vaiko vakoilijoiksi. Joka tapauksessa olivat he nähneet meidän puhamme ja omiensa luokse palattua olisimme saaneet valkoisten koko voiman kimppuumme.

Mutta omiensa luokse nämä valkoiset eivät koskaan palanneet. Heidän kummankin osana oli luoti. Ja me jatkoimme kiireesti peräytymisvalmistelujamme ja peräydymme. Meillä ei ollut aikaa haudata näiden miesten ruumiita, mutta veimme mennessämme kaiken, mistä heidät olisi voinut tuntea valkoisiin kuuluviksi ja jätimme ruumiin pellolle virumaan.

Siitä paikkakunnan punaiset ne löyäsivät ja kaivoivat heille haudan peltoon, jota hautaa sitten ovat yrittäneet kaunistaa ja palvoa omiensa hautana. Eikä tämä ole niin koomillista, että sille täytyy vakisinkin nauraa?

Näin hän kertoi, muuten vakava mies, vaikka vahingonilo ~~hän~~ nyt sai nauramaan....

Pekka Lönnrot